

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conuerso, qui vidit in os alterius Conuersi sacerdote[m] mittere
puerum pulcherrimum, cap. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

IBAT post hæc in Cœna Domini quidam frater ad sacram communionem, & fuit planè in maximo torpore & dissidentia, ita quòd etiam, si fieri posset, vellet se sacræ communioni non interesse. Procedebat igitur ad altare, vel potius eundo se quasi subtrahebat à Deo, ut sequentibus esset molestus, ipsumque propellerent: cumque ventum esset ad gradum presbyterij, conuersus vidi alium fratrem, de quo supra dictum est, sequentem: venitque ei in memoriā visio quædam, quam ab illo didicerat, ac subito mutatus in virum alterum, ibat spirans & anhelans, spiritu iudicij & ardoris accensus quasi furnus & inflamatus, ita ut se capere vix posset. In tali ergo spiritu cù esset, & iā ad altare alacriter festinaret, vidi ille subsequens, & ex signis apparentibus, interioris hominis illius statum conjecit. Humiliante itaque se illo, vidi iste posterior speciosissimum puerum manibus sacerdotis super altare accipi, & in os illius fratris deponi: & cùm videret, terræ procumbens, ipsum, queviderat, adorauit. Moti sunt autem super hac venia illius quidam, eo quòd inordinate fecisse videbatur: & conuenit eum unus, in audiētia plurimum minans, se eum proclamaturum. At ille causam ei qui sciebat commisit, ut ab hac eum verecundia tueretur: qui immisit ei spiritum silentij & quietis, & nō mouit illum. Porrò ille, qui puerum Iesum suscepserat & portabat, ibat & reuertebatur in similitudinem fulguris coruscantis: incedebat, vel potius ferebatur, in iubilo cordis, in ardore spiritus vehementis, & in tantam spiritus ebrietatem deuenerat, ut quasi a sensu alienatus propemodum se non sentiret, & vix ad stallum suum sine titubatione rediret. Super hoc ab illo alio sæpe multumque conuentus, omnibus modis occultabat, donec ille tandem ei, qui de statu eius coniecerat, aperire compellitus est: & sic demum mutua sibi collocutione, quod viderant & senserant, innocuerunt. APOLLONIUS: Si se a sacra communione subtrahentes a beata Dei genitrice sic corripiuntur,

O o

tur,

tur, si ipse Dei filius sub eodem sacramento tam ~~re~~
raciter & tam gloriose percipitur, & ex ipsa percep-
tione charitas intenditur, amodo libentius commu-
nicabo. CÆSARIUS: in sacra Eucharistia quam mul-
tiplex sit gratia, quam multiplex virtus & medicina,
subiecta declarabunt exempla.

CAPUT XLIII.

Effetus aliquot miri S. Eucharistie.

MAgister Mauricius Parisiensis Episcopus ante mortem suam tam grauiter infirmatus est, ut materia rapta in cerebrum sensum ei subtra-
xerit: in tali defectu positus, cum corpus Domini cum instantia postulasset, & hi qui circa eum erant, propter sensus inopiam, illud ei dare non auderent, procuraerunt cum sacerdote, ut hostiam non benedictam apportaret. Qui cum venisset cum multa reuerentia, qualiter decebat Episcopum communicare, mox ut limen domus sacerdos attigit, Episcopus clara voce clamauit: Tolle, tolle, non est Dominus Deus. Reuelauerat Deus auriculæ eius, ut intelligeret quid circa se ageretur. Stupente sacerdote, nec non & alijs qui aderant, reuersus est, verum Christi corpus defens. Quod cum verbis catholicis valde, atque compunctus adorans, deuotè suscepit, cum quo & sensum ad Dei gloriam subtractum perfectè recepit. Sicque in bona confessione, plenus fide & charitate, migravit ad Dominum.

CAPUT XLIV.

P/sal. 8.
Simile cōtigit cuidam infantulo, sicut fratres eius carnales, Ludolphus & Henricus monachi nostri, mihi narrauerunt: qui cum infirmaretur, Spiritu sancto afflatus, corpus Christi sibi dari petiuit: cumque eum parentes compescerent, ille fortiter clamauit: Date mihi corpus Domini. Delatum est verbum ad sacerdotem, qui cum diceret, non est secundum tali puero, qui non intelligit quid sit, dare corpus Domini, hostiam ei detulit non benedictam. Quā cum ei porrigeret vellet, & diceret; Ecce hīc est corpus Domini, ut Dominus ex ore infantis perficeret laudem, & destrueret perfidiam multorum, qui de eodem

sacra-